

R 5323 (தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்தி)

ஒருவரையொருவர் கவரித்து

CONSIDER ONE ANOTHER

உரோமர் 14:7-21

உண்மைதான் இவ்வார்த்தைகளும், புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் போல, கிறிஸ்தவர்களுக்கென்று மாத்திரமே பேசப்பட்டுள்ளது. எனினும் இயேசுவின் பின்னடியார்களாகிடாத அநேகர்க்கூட இங்கு இடம்பெறும் கருத்தினை உணர்ந்துகொள்கின்றனர் மற்றும் அப்படியானவர்களுக்கு இது உயரிய கிறிஸ்தவ கொள்கைகளின் அடிப்படையில் இல்லாமல், பொன்னான பிரமாணத்தின் அடிப்படையில் மனதைக் கவர்கின்றதாயிருக்கின்றது.

மனுக்குலம் யாவற்றிற்குமான அங்கீகரிக்கப்பட்ட நியமமாகிய பொன்னான பிரமாணத்திற்கும், கிறிஸ்தவனுக்கான ஜீவியத்திற்குத்த பிரமாணத்திற்குமிடையில் வேறுபடுத்தி வேறுபாடு காட்டுவது என்பது அநேகரால் வித்தியாசம் ஏதும் இல்லாத வேறுபடுத்திக் காட்டுதலாகக் கருதப்படுகின்றது. ஆனால் இது உண்மையல்ல. தனக்குச் செய்யப்பட வேண்டுமென விரும்புவற்றை மற்றவர்களுக்குச் செய்திட வேண்டும் என்பதான பொன்னான பிரமாணமானது, நீதியின் பிரமாணமாய்க் காணப்படுகின்றது. அனைவருமே இதை அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். அனைவரும் இதைப் பின்பற்ற வேண்டும்; யாரும் இதற்கு மறுப்புச் சொல்ல இடமில்லை.

ஆண்டவரால் போதிக்கப்பட்டதும், அவரில் மாதிரியாக்கப்பட்டதுமான கிறிஸ்தவ ஜீவியத்திற்கான பிரமாணமானது, அனைத்து மனுஷருக்கும் பொருந்தும் பொன்னான பிரமாணத்தினைக்காட்டிலும் மிகவும் இம்மியும் பிசகாத ஒன்றாகும். கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்களாகுபவர்கள் நிச்சயமாகவே பொன்னான பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களுள் எனினும் அவர்கள் தங்களையே இன்னும் மிகக் கண்டிப்பான பிரமாணத்தின் கீழ்த் தானாய் முன்வந்து நிறுத்திக்கொள்கின்றனர். அவருடைய சித்தத்தை - நீதியைச் செய்வதில், எல்லாவற்றையும், பலிசெலுத்திட, ஜீவனையும்கூடப் பலிசெலுத்திட அவர்கள் ஆயத்தமாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதே கர்த்தருடனான அவர்களது உடன்படிக்கையாய் இருக்கின்றது. இதையே “கிறிஸ்து தம்மையே பிரியப்படுத்திட நாடாமல்” என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகையில், தெரிவித்தவரானார். அவரது சித்தம் புரணமான ஒன்றாய் இருப்பினும், அவர் நமது சந்ததி தொடர்புடைய பரமபிதா வின் மகிமையான நோக்கங்களை நிறைவேற்றும்படிக்கான அஸ்திபாரத்தினைப் போடுவதற்கும், மனுக்குலத்திற்கு ஊழியம் புரிவதற்கும் என்று தமது உரிமைகளை, சிலாக்கியங்களை, சுயாதீனங்களைத் துறந்தார்.

சபையினுடைய தற்கால அழைப்பானது, “கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையை” உடையவர்களுக்கேயாகும். அது பலிசெலுத்துபவர்களுக்கான அழைப்பாகும். “அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சர்ரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை” (உரோமர் 12:1).